

Osobine smutljivaca u svim vremenima

Neprijatelji islama i sljedbenici strasti iskorištavaju naivnost i neznanje ljudi koji su podobni za upadanje u fitnu. U doba Osmana, radijallahu anhu, židov Abdullah b. Sebe' koji se predstavljao kao musliman i njegova svita iskorištavali su naivne ljude (većinom su to bili pustinjaci) i neznalice za svoje ciljeve, i ovo je bilo jedan od razloga za fitnu ubistva halife Osmana. U ovo novije doba vidimo da obavještajni krugovi redovno iskorištavaju ljude žestokog ali naivnog karaktera kako bi se širila ružna slika o islamu i muslimanima. Obavještajac se predstavi kao "hairlija" koji želi dobro za ummet (kao što je to radio i Abdullah b. Sebe') i kad pridobije povjerenje ovih naivnih ljudi, on ih nagovara da se treba poduzeti akcija, da treba uraditi to i to.

U svakom vremenu ima ljudi koji vole da šire fitnu (smutnju) i onih koji su podobni da upadnu u fitnu. Allah Uzvišeni upozorava na ovu opasnost: **"I čuvaj ih se da te ne odvrate od nečega što ti Allah objavljuje"** (prijevod značenja El-Maide, 49). Riječ fitna u Kur'anu ima više značenja, međutim ovaj tekst u osnovi govori o fitni kao odstupanju od istine i zabludi. Dvije su vrste fitne: fitna šubhi - sumnji, ovo je gora od dvije vrste, i druga vrsta je fitna šehvi - strasti. Nekad se kod roba nađu obje vrste, a nekad jedna. (*Igasetul-lehfan*, 2/165) Dok je u povijesti islama bilo onih smutljivaca koji su se mnogo trudili da siju razdor u muslimanskom društvu koje je okupljao hilafet, tako i danas, kad nema hilafeta, ima onih koji šire smutnju među muslimanima i džematima. Samo što su sredstva za suzbijanje rada fitnedžija sada više ograničena. Da postoji hilafet, sigurno bi se mnogo manje ljudi upustilo u ovakve rabote, jer zna se kako se, shodno šerijatskim propisima, odnosi prema ovakvim smutljivcima haridžijama. Ne bi svako mogao da sjede pred kameru i snimi ders tumačeći i Indžil i Kur'an i da to postavi na neku stranicu.

Psihološki profil smutljivca

Što je više zabludjela neka skupina, to više do izražaja dolazi mozaik poremećaja ličnosti kod ljudi koji sačinjavaju tu skupinu. Kad pažljivo promatramo zabludjele skupine kroz prizmu psihopatologije, često ćemo naći koktel raznih poremećaja: narcisoidni poremećaj, paranoidni poremećaj ličnosti, šizotipni, antisocijalni, granični poremećaj (borderline), histrionični, opsesivno-kompulzivni. Ne kažemo da ovi poremećaji nisu prisutni u svakom sloju društva i u svakoj skupini, međutim kod nastranih i ekstremnih skupina ovi poremećaji puno više dolaze do izražaja. Ekstremna ideologija naravno privlači i ljude ekstremnog razmišljanja i ponašanja. U ovom tekstu neće se pojašnjavati ove vrste poremećaja ličnosti, ali potrebno je pojasniti narcisoidni, jer ljudi s ovim poremećajem često se "proguraju" na vodeće pozicije pa tako njihov utjecaj bude veći. Osobe sa dijagnozom ovog poremećaja ličnosti imaju osjećaj grandioznosti u vezi sa osobnom važnošću, dok su u isto vrijeme jako osjetljivi na kritiku. Gotovo da ne posjeduju mogućnost saosjećanja sa drugima, a češće su zaokupljeni pojavom nego sadržajem. Ove osobe, kao što je već rečeno, iskazuju grandiozni osjećaj osobne važnosti, što se može iskazivati kao pretjerano naglašavanje osobnih postignuća i talenata. Zaokupljeni su fantazijama o neograničenom uspjehu, moći, izuzetnosti, ljepoti i idealnoj ljubavi. Oni vjeruju da su posebni i jedinstveni i da ih mogu razumjeti samo osobe visokog statusa, a uz to

iskazuju jaku potrebu da im se divi. Također, oni iskazuju nerazumna očekivanja podilaženja i automatskog slaganja s njihovim stavovima. Interpersonalni odnosi kojih su oni dio pokazuju eksploatacijski odnos na štetu drugih osoba. Nedostaje im mogućnost saosjećanja, dok često misle da su im drugi zavidni i ljubomorni. Nije rijedak ni arogantni nastup. Ovo je jedan opis osobe koja ima narcisoidni poremećaj ličnosti. Nije teško nekog u svom okrugu prepoznati po ovome, zar ne?

Neke osobine smutljivaca

- Slabo poznavanje i razumijevanje vjere: Opisujući pustinjake koji su u raznim vremenima igrali važnu ulogu u širenju smutnje, Uzvišeni Allah kaže: **“Beduini su najveći nevjernici i najgori licemjeri, i razumljivo je što ne poznaju propise koje Allah Svome Poslaniku objavljuje. A Allah sve zna i mudar je.”** (Prijevod značenja Et-Tevbe, 97) Zato što imaju najtvrdra srca i najgrublju prirodu i najružnijeg su govora. Zbog ovih osobina oni su prikladni i najpodesniji da ne znaju granice onog što je Allah objavio od obreda i propisa i džihada. (*Dirasatun fi 'ahdin-nubuvveti vel-hilafetir-rašide str. 380. Prenoseći od Eš-Ševkanija Fethul-Kadir, 2/395-397*)
- Ishitrenost u donošenju odluka i osuda: Bez ikakvog provjeravanja vijesti, donesu se odluke i osude se pojedinci. Ali, ako se radi o nekom ko je istomišljenik, onda se zna za provjeravanje vijesti i onda se ne srlja u donošenju osuda.
- Neko od njih brzo se prevari usvojenim znanjem iz Kur'ana i sunneta, pa pomisli da je sa to malo znanja postao učenjak. Koliko se često desi da neko nauči nešto iz Kur'ana (u ovom vremenu u našim krajevima to su većinom ljudi koji ne znaju nijedan džuz, što ukazuje na to kako je stanje katastrofalno), nekoliko hadisa i pokupi nekoliko termina (tagut, tehakum...) i misli da je za nekoliko sedmica ili mjeseci dostigao toliko visok nivo, pa da je pretekao učenjake koji decenijama danonoćno uče. Umisli da je postao jedan od učenjaka koji su u stanju da analiziraju šta je korist za muslimane. Uzdižu se nad učenjacima i imamima i misle da su dostigli nivo neovisnosti od tih učenjaka i imama i njihovog fikha i znanja, pod motom: oni su ljudi i mi smo ljudi.
- Njihovo ružno ponašanje prema učenjacima i ostavljanje učenja od učenih i slijeđenja tih učenjaka: Ovo ružno ponašanje prema učenjacima često se iskazuje preko interneta i mnogi se skrivaju iza nekakvih nadimaka “muvehhid”, “mudžahid”, “ebu ovaj ili onaj”. Zašto svi ti koji tako žestoko kritikuju ne pokažu uvijek svoje ime i prezime? Budi heroj pa stani iza svojih riječi i neka se zna ko ih izgovori.
- Za ulemu uzimaju neuke ljude: Kaže imam Eš-Šatibi, rahimehullah, u knjizi *El-I'tisam*: “Učenjak za kojeg ulema nije posvjedočila da je učenjak, ostaje na stanju koje je osnova, a to je da nije učenjak sve dok za njega ne posvjedoče drugi i on za sebe zna ono što mu je posvjedočeno, u suprotnom neka bude ubijeden da nije učenjak.”
- Pristranost skupini, šejhu ili daiji. Negativnosti kod svog šejha ili daije se ne vide ma koliko bile velike, a negativnosti kod neistomišljenika se nađu i uveličavaju ma koliko bile male.
- Neprijatelji islama i sljedbenici strasti iskorištavaju naivnost i neznanje ljudi koji su podobni za upadanje u fitnu. U doba Osmana, radijallahu anhu, židov Abdullah b. Sebe' koji se predstavljao kao musliman i njegova svita iskorištavali su naivne ljude (većinom su to bili pustinjaci) i neznalice za svoje ciljeve, i ovo je bilo jedan od razloga za fitnu ubistva halife Osmana. U ovo novije doba vidimo da obavještajni krugovi redovno iskorištavaju ljude žestokog ali naivnog karaktera kako bi se širila ružna slika o islamu i muslimanima. Obavještajac se predstavi kao “hairlija” koji želi dobro za ummet (kao što je to radio i Abdullah b. Sebe') i kad pridobije povjerenje ovih naivnih ljudi, on ih nagovara da se treba poduzeti akcija, da treba uraditi to i to. I kad im donese sve potrebne “atribute” i kad se sve isplanira, onda dolaze razne jedinice i hapse te hudnjake, a ovaj “hairlija”,

koji ih je na to nagovorio, ispari i nestane. Moguće je da završi penzionisan na nekom otoku zbog svog doprinosa "bezbjednosti države", dok ovi hudnjaci po deset-dvadeset godina završe iza rešetaka. Ovo hapšenje bude popraćeno izvještavanjem velikog broja medija, pa javnost opet ima "hrane" za blaćenje islama, dok ponovo ne nasjedne neko na isti trik. I krug se uvijek vrti. Krugovi sljedbenika tekfira su magneti za obavještajce, ljude poremećene ličnosti, nastrane osobe žestokog temperamenta itd. U vrijeme kad su pritisci na islamske misionare porasli, neki koji pričaju o islamu javno propagiraju šta god hoće i još dobiju i državljanstvo i niko ih ne dira, čak ih i veliki mediji reklamiraju postavljajući njihove "dersove". Ovi koji se predstavljaju kao dušebrižnici ummeta, a u biti su neprijatelji islama, odvedu ove naivne ljude u zabludu, zavode ih i iskorištavaju njihovo pridržavanje za vjeru, potpiruju njihovu ljubomoru bez razumijevanja. U skorije vrijeme fitna tekfira uveliko je podstaknuta od strane obavještajaca u zatvorima u Egiptu, oni dobro znaju da ova fitna ljude udaljava od istinske uleme i pravi najveći razdor među muslimanima.

- Pretjeruju u vjeri i cjepidlače bez znanja; zato je većina haridžija od ove vrste ljudi. "Žestoki" su u pridržavanju za vjeru dok istovremeno imaju slabo razumijevanje vjere, što prouzrokuje revnost u vjeri bez znanja i razumijevanja, pa ih preplave strasti i emocije u ime ljubomore po pitanju vjere, bez pogleda na posljedice i bez razumijevanja šerijatskih pravila, kao što je otklanjanje štete i pridobijanje koristi.

- Nepoznavanje pravila dokazivanja i propisa fitne također je osobina smutljivaca: Čitaju literaturu i tumače shodno svojoj logici i pravilima. Ima ih, tako mi Allaha, ni najjednostavnija pravila tedžvida ne mogu da razumiju, ali to ih ne sprečava da ponosno i javno iznose svoja "tumačenja" i "presude" u pitanjima gdje najveća ulema prvo dugo razmisli i sve potrebno uzme u obzir pa onda eventualno dadne odgovor.

- Nezauzetost sa onim što je korisno: Jedan od razloga za fitnu u doba Osmana jeste što su mnogi ljudi došli u takvu situaciju da nisu bili zauzeti nečim. U knjizi "Osman b. Affan" dr. Alija es-Sallabija stoji: "Kad su stagnirala osvajanja na kraju vladavine Osmana, zbog prirodnih ili ljudskih prepreka koje nisu mogli prevazići, bilo to u Perziji sjeverno ili u Šamu ili u Africi, stagnirao je i ratni plijen usljed toga, pa su se beduini zapitali gdje je otišao stari plijen. Gdje je osvojena zemlja koju su smatrali svojim pravom? I proširile su se lažne glasine u kojima su Osmana optuživali da je, shodno svom hiru, raspolagao zemljom koja pripada muslimanima i da je od te zemlje u feud dao onome kome je htio. Te glasine su imale utjecaj na beduine i uzdrmale su ih, pogotovo zbog toga što je većina postala nezaposlena i jedan dio vremena provodila u jedenju i spavanju, a drugi dio svog vremena u govoru o državnoj politici i o Osmanovim postupcima koje su sljedbenici Abdullaha b. Sebe'a predstavljali u pogrešnom svjetlu. (*Osman b. Affan*, str. 259)

Tako isto u ovom vremenu, mnogi ljudi koji su zapali u fitnu i šire je, nisu zaposleni sa onim što je korisno. Ne generaliziramo, ali kažemo da neki žive od socijale, neki čak od "ganime", ali ne one koju su uzeli tamo gdje "sipa" sa svih strana, nego od onih čiju su krv ohalalili. Neki su pravi paraziti, a pljuju po svakom ko se s njima ne slaže. Takvi nemaju ni dunjalučkog niti vjerskog edeba i odgoja. Samo je žalosno što se islamu pripisuju, i to ne islamu, nego samo smatraju da su na pravom putu. Onaj ko se cijeli dan trudi i umara da donese halal opskrbu svojoj porodici, nema toliko vremena da se bavi onim što će mu štetiti.

- Požuda i ambicija: Neki bi da budu barem predsjednici udruženja kad već ne mogu biti halifa ili namjesnik. Da je hilafet na snazi, budi siguran da bi se takva osoba gurala da bude na što višem položaju.

- Laganje i širenje lažnih glasina također su osobine smutljivaca: Ovo je ružna osobina i jedna od najvažnijih osobina smutljivaca, sa ovom osobinom oni prodaju svoju pokvarenu robu narodu. Zaklinju se kako bi im ljudi povjerovali, obmanjuju ih oštrim i dvosmislenim govorom. Šire ružno

mišljenje o dobrim ljudima. Kad bi im vječno dobročinstvo činio, rekli bi da nikad od tebe nisu vidjeli dobra. Optužuju iskrene za laž, a oni su lažljivci.

● Neistinit govor u sporovima: Ovo je sličnost između smutljivaca i munafika. Kad je Poslanik, sallallahu alejhi ve sellem, govorio o osobinama munafika, spomenuo je i to da munafik prilikom spora govori neistinu. (*Prijevod Sahihul-Buhari, 2. tom, br. 2459*)

● Smatraju ili tvrde da naređuju dobro i odvrćaju od zla: Pod ovim izgovorom smutljivci su digli oružje na pravednog halifu Osmana, radijallahu anhu. Tvrđili su da traže pravdu i da naređuju dobro i odvrćaju od zla. Tako i danas, mnogi od tih smutljivaca se predstavljaju kao dušebrižnici, kao oni koji brinu da pravda bude zadovoljena, a u biti šire nered na zemlji i pravila naređivanja na dobro i odvrćanja od zla su za njih nešto za što su možda nekad čuli, ali po čemu ne postupaju.

Ovaj tekst nema za cilj prozivanje pojedinaca, iako će se oni koji se nađu u ovom tekstu brzo osjećati napadnutim. Međutim, cilj teksta je ukazati na nešto što je prisutno već od početka islama, nadajući se da će se stanje poboljšati. Molimo Allaha da popravi stanje muslimana i sačuva ih od zla smutljivaca - fitnedžija.

Izvor: **el-asr.com**